

[Anders Andersen.]

højtærede landbrugsminister ikke fandt anledning til på disse møder at skitsere de tanker, regeringen havde med hensyn til landbrugsstøtten. Det var aftalt, at vi skulle have haft møde om kornloven om tirsdagen, som disse lovforslag blev fremsat i folketinget om mandagen, men vi havde på intet tidspunkt af den højtærede landbrugsminister fået noget som helst indtryk af, hvad man ville fra regeringens og landbrugsministerens side bortset fra, at der blev sagt, at landbrugsstøtten stort set skulle fortsætte uændret. Dette bør klart siges, når disse forhandlinger nu skal foregå i tinget.

Man kan jo diskutere, og det har været diskuteret i tinget, om en regering skal optage forhandlinger med organisationerne, inden den fremsætter lovforslag, og det skal jeg ikke gå ind i en debat om, men påpege, at regeringen optog forhandlinger med fagforbundene, afsluttede en overenskomst med dem om en helhedsløsning, uden at dansk landbrugs repræsentanter havde nogen muligheder for at deltage i denne forhandling. Vi har fra vor side sagt, at vi var parate til at drøfte principper og enkeltheder i den fremtidige lovgivning for landbrugets vedkommende, men vi har også peget på, at den endelige udformning af de beløbsstørrelser, der skulle stilles til rådighed, måtte afhænge af den indkomstopgørelse, som vi afventede fra formandskabet i det økonomiske råd. Jeg ved ikke, om den højtærede landbrugsminister var bekendt med denne indkomstopgørelse, da han gav tilslutning til disse lovforslag om landbruget. Jeg vil i og for sig gerne i dag have at vide, om den højtærede landbrugsminister var bekendt med den, og, for så vidt den højtærede landbrugsminister ikke var bekendt med den, om denne indkomstopgørelse betyder, at den højtærede minister har fået en anden opfattelse af det lovkompleks, som er foreslået for at løse landbrugets problemer, end han havde, før denne indkomstopgørelse fremkom.

Der har jo af forskellige af de foregående ordførere været peget på denne indkomstopgørelse. Må jeg tilføje, at det er jo rigtigt, som det blev nævnt nu sidst — jeg tror det var af det ærede medlem hr. Mose

Hansen — at denne indkomstopgørelse er for gunstig, og at der er fejl i den for landbrugets vedkommende. Det er det økonomiske råds formandskab klar over, men man havde så travlt med at få denne indkomstopgørelse frem, at det ikke var muligt at få tid til at rette fejlene. Det er jo i virkeligheden sådan, at de 27 pct. skal ændres til omkring 20 pct. i forhold til de 70 pct. for andre grupper, og dermed står vi altså i den situation, at mens alle andre efter denne indkomstopgørelse har haft disse stærke stigninger i indtægterne, har landbruget haft en meget lille stigning. Og nu foreslås det i denne helhedsløsning, at vi i løbet af de kommende to år skal udbetale lønmasser, dyrtidsregulering, som vel vil løbe op i et par milliarder kroner. Altså: samtidig med at man konstaterer, at landbrugets indtægtsmuligheder ikke på langt nær har kunnet følge med i den almindelige indtægtsstigning her i landet, bygger man helhedsløsningen op på, at landbrugets forhold skal være uændrede, men andre skal have en indtægtsfremgang på omkring et par milliarder kroner.

Dette vil naturligt medføre en omkostningsstigning uden hensyn til, om man gennemfører prislovsforslaget og lovforslaget om avancebegrænsning. Jeg tror, enhver realistisk bedømmelse må gå i den retning, at det betyder en forhøjelse af vort omkostningsniveau og derigennem en yderligere forøgelse af landbrugets vanskeligheder.

Nu vil man kunne sige: ja men igennem hjemmemarkedsordningerne får man da i hvert fald delvis dækning for disse omkostningsstigninger, og det skal jeg være den sidste til at benægte. Men vi eksporterer stadig væk over to tredjedele af vor produktion til udenlandske markeder, hvor vi ikke automatisk kan hente dækning hjem for disse omkostningsstigninger.

Det er jo et meget aktuelt spørgsmål, hvad der skal ydes i støtte til landbruget. Man har ude omkring i befolkningen næsten den opfattelse, at landbruget er det eneste erhverv, der har fået støtte her i landet. Må jeg nævne et par enkelte tal. Indtil 1960 havde vi en gennemsnitlig toldbeskyttelse på ca. 15 pct. Det betød, at den danske industri i ly af denne beskyttelse på hjemme-